

NOTÍCIA DE MARINA

NOTÍCIA DE MARINA

JORDI DALMAU

Del litoral de Blanes arriba una notícia excel·lent. Una universitària graduada en Humanitats, Joana Muñoz Mora, ha realitzat un treball de recerca titulat Itinerari Joaquim Ruyra a Blanes: quan el paisatge es fa literatura. La ruta, ja experimentada, fa coincidir dues realitats: el paisatge i la creació literària; a la seva part de marina l'itinerari ressegueix el passeig de Mar, S'Auguer, Sa Palomera, on justament comencen els camins de ronda que arriben a Portbou, una distància de 130 quilòmetres.

Aquesta terra i aquest mar, a la ratlla del seu encontre, han sigut sempre capaços de tocar la fibra dels esperits sensibles. Podria ser un bon pregoner, ja fa més d'un segle, Joan Maragall, que va

deixar en uns versos la contemplació d'un impacte inicial: "El cel ben serè torna el mar més blau, d'un blau que enamora al migdia clar: entre els pins me'l miro. Dues coses hi ha que el mirar-les juntes me fa el cor més gran: la verdor dels pins, la blavor del mar". I aquí on coincideixen aquestes taques canviants i divertides de verdor i de blavor és on varen néixer els camins de ronda, un temps llunyà, transitats llavors per gent enfeïnada i vigilants, nocturnitats, dureses, peripècies, els mateixos camins que avui ens fan companyia amable de passeig tranquil i d'admiració entusiasta.

L'itinerari cultural que s'ha fet a Blanes pot ser considerat com una aportació diferent al conjunt dels camins de ronda, de Blanes a Portbou, com un inici de model elemental de progrés en el coneixement de la realitat paisatgística. Perquè, posats a investigar, es podria aflorar, des de cada localitat, la literatura autòctona que s'hi ha generat amb el temps. A primera vista -només, suggerint- des de Palafrugell i Llofríu es podrien aflorar qui sap quants textos de Josep Pla; al Port de la Selva sortirien versos de Josep V. Foix; els pobles de l'Empordà presentarien obra de M.Àngels Anglada i de les germanes Vayreda, i etcètera. Vegeu l'Atlas literari de les terres de Girona, editat per Diputació de Girona, l'any 2003.

Són del tot necessaris el manteniment esforçat i la gestió decidida dels camins sovint difícils amb els seus traçats, murs, marges, seguretats i altres fragilitats patidores; però més enllà d'aquest dia a dia ja cal pensar també en la presència de les sensibilitats literària i artística que han generat aquests mateixos paisatges. Seria l'esperit, ?diguem-ho així, dels camins de ronda, que es veuria amplificat i materialitzat amb alguna estela o monòlit literari i també amb alguna obra escultòrica que acompanyaria les poques existents.

Precisament els camins de ronda de la Costa Brava, una pròpia identitat paisatgística, són ara en vigílies de sol·licitar formalment la seva inscripció a les més qualificades llistes de patrimoni d'alt nivell universal. És una raó estimulante per treballar idees que puguin subratllar la realitat esplèndida que ja presenta el paisatge litoral gironí. La denominació desitjada podrà arribar millor si prèviament aquest camí de 130 quilòmetres mostra una imatge de gran estimació amb unitat de pensament, dintre la seva intocable diversitat de cales, racons, clarors i tonalitats. Són 22 els municipis gironins que tenen el goig de posseir algun tram d'aquest paisatge. Cal esperar de tots una consciència meditada d'aquest moment notable. Aquest "paisatge que es fa literatura", tan ben iniciat a Blanes, que tingui una propagació ben inspirada a tot el llarg dels camins de ronda de la Costa Brava.

